

[Asger Jensen]

at etablere en altomfattende arbejdsløsheds-kasse eller ved, at arbejdsløsheds-kasserne sammenlægges med en række andre sociale forsikringsinstitutioner, således at det kan blive betydelig lettere for medlemmerne. Rationalisering må også kunne ske på en sådan måde, at arbejdsgiverbidrag til de forskellige forsikringer samles i ét beløb for hver ansat, så man også her sparer unødvendig administration. Men således som arbejdsministeren henviser til, at en eventuel yderligere udbygning af satserne må finde sted på grundlag af resultaterne i social-reformkommissionen, således mener jeg også, at en yderligere forenkling af strukturen må finde sin løsning her. Ja, finansieringen er jo, således som det allerede er sagt, ikke byrdefuld for staten de første år, men det vil komme senere, og man kan ikke regne ud, hvor stort beløbet vil blive, da det nu i højere grad end tidligere er afhængigt af den arbejdsløshed, der vil komme til sin tid.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige det konservative folkepartis velvillige medvirken til et positivt udvalgsarbejde.

Chr. Madsen: Der har i mange år været ønsker om gennemgribende ændringer af arbejdsløshedslovgivningen, og nu står vi over for et lovforslag, som efter min mening ikke er så gennemgribende, som mange tror. Forslaget skal give 50 kr. i dagpenge, altså i realiteten en forhøjelse af arbejdsløsheds-understøttelsen. Der ligger ikke det i lovforslaget, at beløbet skal være erstatning for arbejdsfortjeneste. Det står ganske vist i bemærkningerne, at dette er det principielle, der ligger i lovforslaget. Derudover står der i § 4, at der i 1967 skal fremsættes et lovforslag om, at kontrol og anvisning skal overgå til det offentlige. Om dette vil jeg ikke sige noget, før jeg ser et sådant lovforslag.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet af et arbejdsudvalg, der er nedsat af udvalget om arbejdsløshedsforsikring, og dette arbejdsudvalg og udvalget for arbejdsløshedsforsikring har jo i lang tid før valget indgået et kompromis, der går ud på det, som lovforslaget skitserer. Jeg sagde „lang tid før valget indgået et kompromis“, og deri skal lægges, at det kompromis, der er indgået mellem disse parter — man kalder dem arbejdsmarkedets parter — ikke skal være et

kompromis, der på nogen måde binder folkettingen. Jeg håber, at arbejdsministeren er helt enig med mig i, at kompromiset ikke kan få nogen indflydelse på de beslutninger, der skal træffes i det folketingsudvalg, der nedsættes. Det må være helt indlysende, at når dette lovforslag er færdigbehandlet her i folkettingen, så skulle det have gennemgået mange ændringer, ændringer, som forbedrer lovforslaget i mere positiv retning.

Jeg vil gerne tage spørgsmålet op med hensyn til de 50 kr. Hvad betyder denne understøttelsesforhøjelse egentlig for dem, der går ledige? 50 kr., det er, hvad en forsørger med 4 børn får i dag. Større er beløbet ikke. Denne forsørger med 4 børn, der får 50 kr. i dag, vil efter forslaget kunne risikere at blive ringere stillet, når vi kommer til den 1. april 1967. Det afhænger ikke af det foreliggende lovforslag, som vi skal behandle; det afhænger af andre lovforslag, der kommer til behandling her i folkettingen. Jeg tænker på lovforslaget om familieydelse. Vil man i udvalget vedrørende dette lovforslag arbejde på, at denne familieforsørger med 4 børn, som jeg har nævnt, skal have 275 kr. om måneden, for at han ikke bliver ringere stillet efter den 1. april 1967? De 275 kr. om måneden svarer til det børnetillæg, der er fastsat i den nuværende lovgivning.

En anden side af sagen er, at et andet udvalg, der arbejder med boliglovgivningen og dermed boligsikringen, skal give denne familieforsørger med 4 børn en boligsikring på 205 kr. om måneden, for at den pågældende ikke skal blive ringere stillet efter 1. april 1967. Jeg ved ikke, om man i de forskellige udvalg arbejder med disse problemer; men det bør man gøre, for det, vi skal vedtage efter dette lovforslag, må jo ikke resultere i, at forsørgeren med 4 børn efter 1. april 1967 er ringere stillet, end han er i dag. Jeg håber, at vi udvalget får den tilstrækkelige koordination med de andre udvalg, så vi kan følge, hvad der foregår, hvad man har til hensigt at arbejde med, og hvad man har til hensigt at foreslå; ellers kommer vi nødvendigvis i den situation, at udvalget om arbejdsløshedslovgivningen må tage en lang, lang række forbehold, indtil man ser, hvad de andre udvalg kommer til i deres forhandlinger.

I bemærkningerne til lovforslaget står der